

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci navrhovatelky: **BIOMASA A STROJE s.r.o.**, se sídlem Ještědská 121, Praha 4, zastoupená Mgr. Ing. Annou Francovou, advokátkou se sídlem Údolní 567/33, Brno, proti odpůrci: **město Zábřeh**, se sídlem Masarykovo náměstí 510/6, Zábřeh, zastoupený JUDr. Janem Brožem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Teplého 2786, Pardubice, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) P. H., II) L. H., III) K. H., IV) T. H., V) J. J., VI) J. J., VII) H. K., VIII) R. K., IX) I. P., X) Mgr. M. P., XI) Mgr. L. P., XII) H. V., XIII) JUDr. P. P. a XIV) Ing. K. P., oba zastoupeni Mgr. Radkem Motzke, advokátem se sídlem Opletalova 600/6, Brno, v řízení o kasačních stížnostech odpůrce a osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 30. 9. 2025, č. j. 73 A 4/2025 - 93, o návrzích odpůrce a osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem,

t a k t o :

- I. Kasačním stížnostem **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Soud **v y z ý v á** osoby zúčastněné na řízení XIII) a XIV), aby **ve lhůtě 3 dnů** od právní moci tohoto usnesení **každá zaplatila** soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1 000 Kč**.
- III. Soud **v y z ý v á** odpůrce, aby **ve lhůtě 3 dnů** od právní moci tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1 000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „*krajský soud*“) výrokem III. rozsudku ze dne 30. 9. 2025, č. j. 73 A 4/2025 - 93, zrušil změnu č. 4 územního plánu Zábřeh přijatou usnesením zastupitelstva města Zábřeh ze dne 19. 6. 2024, č. j. 24/ZM/11/ORÚP/974, a to v textové i grafické části v rozsahu vymezujícím plochu

přestavby smíšenou obytnou městskou na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK a XL, vše v k. ú. Z.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podali odpůrce a osoby zúčastněné na řízení XIII) a XIV) dne 22. 10. 2025 kasační stížnosti. Osoby zúčastněné na řízení XIII) a XIV) i odpůrce navrhuji, aby byl jejich kasačním stížnostem přiznán odkladný účinek.

[3] Osoby zúčastněné na řízení XIII) a XIV) uvádí, že změna č. 4 územního plánu změnila regulaci na dotčených pozemcích tak, že je vymezila jako plochy určené k bydlení a nerušícímu podnikání. Rušivá výrobní činnost byla v těchto plochách zapovězena. Navrhovatelka před účinností této změny územního plánu požádala Městský úřad Zábřeh o povolení změny účelu užívání (rekolaudaci) stavby nacházející se na pozemku parc. č. XD (tedy v území dotčeném změnou č. 4 územního plánu), a to ze stavby zemědělské na stavbu pro výrobu peletek (paliva z lisovaného odpadu z rostlinné výroby). Městský úřad Zábřeh žádosti navrhovatelky vyhověl. O odvolání osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) proti tomuto rozhodnutí dosud nebylo rozhodnuto, jelikož v mezidobí nabytí účinnosti změna č. 4 územního plánu, která rušivou průmyslovou činnost v dotčené lokalitě zapověděla. Na základě změny č. 4 územního plánu Ministerstvo pro místní rozvoj vydalo v souvislosti se žádostí navrhovatelky dne 16. 1. 2025 nesouhlasné závazné stanovisko na úseku územního plánování.

[4] Za účinnosti změny č. 4 územního plánu tedy rekolaudace stavby ve vlastnictví navrhovatelky nebyla možná. Nicméně po jejím zrušení rozsudkem krajského soudu by mohlo být vydáno nové, souhlasné závazné stanovisko na úseku územního plánování, na jehož základě by došlo k zamítnutí odvolání osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) a k rozšíření provozu navrhovatelky. Případné pozdější zrušení rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem by již práva osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) nemohlo ochránit.

[5] Osoby zúčastněné na řízení XIII) a XIV) odkazují na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2025, č. j. 10 As 109/2025 - 36, s tím, že zdejší soud preferuje prevenci nevratných změn v území před časovým posunem investičního záměru. Realizaci záměru navrhovatelky by v důsledku imisí (hluk, prach, zápach, vibrace) došlo k omezení kulturních a společenských aktivit na Zámku S., který vlastní osoby zúčastněné na řízení XIII) a XIV), a ke snížení kvality života a bydlení ve všech sousedních obytných plochách. Uvedené vyplývá i z nesouhlasného závazného stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj.

[6] Osoby zúčastněné na řízení XIII) a XIV) dále uvádějí, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nezpůsobilo navrhovatelce významnější újmu. Jednalo by se pouze o krátké zdržení dlouhého povolovacího procesu. Ekonomické dopady by navíc byly minimální, jelikož navrhovatelka spornou činnost provozuje již nyní. Přiznání odkladného účinku by bylo v souladu s veřejným zájmem, kterým je ochrana předvídatelného a přiměřeného rozvoje území, ochrana kvality bydlení a respekt k památkovým hodnotám.

[7] Odpůrce v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvádí, že v důsledku zrušení změny č. 4 územního plánu může dojít k podstatné změně využití

pokračování

stavby ve vlastnictví navrhovatelky, a to v rozporu se zájmy odpůrce. Pokud dojde k realizaci záměru navrhovatelky před rozhodnutím o kasační stížnosti, půjde o v zásadě nevratný stav. Realizací navrhovatelčina záměru mohou být negativně dotčeni také vlastníci okolních nemovitostí, neboť povede ke zvýšení imisí hluku, prachu a celkově se negativně promítne do lokality, která je převážně užívána k bydlení. Odpůrce dodává, že v obdobných případech Nejvyšší správní soud kasačním stížnostem odkladný účinek přiznává, a odkazuje na konkrétní judikaturu zdejšího soudu.

[8] Nepřiznáním odkladného účinku by odpůrci vznikla újma v podobě využití jeho území způsobem, který odporuje jeho představám a celkové koncepci rozvoje daného území. Odpůrce má za to, že je nutné dát přednost ochraně práva na samosprávu, pokud proti němu stojí soukromý zájem jediné osoby (navrhovatelky). Současně bude přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zajištěna ochrana veřejného zájmu, kterým je právo obce na samosprávu, udržitelný rozvoj obce a ochrana vlastnického práva vlastníků nemovitostí sousedících s pozemky navrhovatelky.

[9] Navrhovatelka s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) nesouhlasí. Rekapituluje dosavadní průběh řízení o žádosti o změnu účelu užívání stavby a uvádí, že je nucena vést relativně jednoduché řízení již více než 81 měsíců, hájit svá práva prostřednictvím právního zástupce a nést s tím spojené náklady. Nadto ponese i zvýšené náklady na realizaci záměru, neboť v letech 2022 až 2025 činila kumulovaná inflace přibližně 37 %. Tato újma by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dále narůstala. Oproti tomu osobám zúčastněným na řízení XIII) a XIV) vznik újmy nehrozí, resp. i pokud by jim újma vznikla, nebyla by nepoměrně větší než újma způsobená navrhovatelce. Tvrzení osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) o vzniku nevratné újmy je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, na kterou navrhovatelka odkazuje. Nadto osoby zúčastněné na řízení XIII) a XIV) vymezily potenciální újmu pouze nekonkrétně. Navrhovatelka nesouhlasí s tím, že vyhověním její žádosti o změnu účelu užívání stavby by byl navozen nevratný stav. Tvrzení o narušení pohody bydlení osoby zúčastněné na řízení XIII) a XIV) nedokládají žádnými důkazy. Dle navrhovatelky došlo změnou č. 4 územního plánu k zásahu do veřejného zájmu na předvídatelném územním rozvoji.

[10] Navrhovatelka nesouhlasí ani s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odpůrce. Stejně jako ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) uvádí, že tvrzení o vzniku nevratné újmy je v rozporu s konkrétní judikaturou Nejvyššího správního soudu. Dále tvrdí, že odpůrce pomíjí možnost soudního přezkumu rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o žádosti o povolení změny účelu užívání stavby. Aby byly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí hrozit vznik újmy odpůrci; tvrzení odpůrce o možném vzniku újmy třetím osobám proto není relevantní. Zrušením změny č. 4 územního plánu došlo pouze k návratu k regulaci ve znění předcházejícímu této změně, a odpůrci tak žádná újma nevzniká. I pokud by mu újma vznikla, nebyla by nepoměrně větší než újma způsobená navrhovatelce. K tomu navrhovatelka opětovně uvádí, že jí způsobená újma spočívá v nepřiměřené délce správního řízení, nákladech na právní zastoupení a zvýšených nákladech na realizaci záměru. Co se týče veřejného zájmu, přiznáním

odkladného účinku kasační stížnosti by byl prodlužován zásah do veřejného zájmu na předvídatelném územním rozvoji, k němuž došlo přijetím změny č. 4 územního plánu.

[11] Osoby zúčastněné na řízení I) až XII) se k návrhům na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem nevyjádřily.

[12] Nejvyšší správní soud nejprve uvádí, že odpůrce i osoby zúčastněné na řízení XIII) a XIV) (dále společně také jen „stěžovatelé“) navrhuji přiznání odkladného účinku jejich kasačním stížnostem z obdobných důvodů. Za negativní důsledek rozsudku krajského soudu shodně považují možnost realizace záměru navrhovatelky [změny účelu užívání stavby ze zemědělské výroby na linku pro výrobu peletek (rekolaudaci)] v území dotčeném změnou č. 4 územního plánu. Odpůrce sice v návrhu na přiznání odkladného účinku nekonkretizuje, jaký záměr má v lokalitě navrhovatelka realizovat; z kontextu je nicméně zřejmé, že má na mysli právě změnu účelu užívání stavby, a to i s přihlédnutím k tomu, že tento svůj záměr navrhovatelka deklarovala již v návrhu na zrušení změny č. 4 územního plánu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 8 As 152/2015 - 64; všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[13] S ohledem na výše uvedené se Nejvyšší správní soud vypořádá s oběma návrhy na přiznání odkladného účinku společně, aniž by odůvodnění tohoto usnesení formálně rozdělával na část týkající se návrhu osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) a část týkající se návrhu odpůrce. Dále Nejvyšší správní soud uvádí, že již dříve rozhodoval o návrhu téhož odpůrce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to v řízení vedeném pod sp. zn. 3 As 368/2021 o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu ze dne 21. 6. 2021, č. j. 73 A 6/2020 - 218, kterým byla zrušena změna č. 1 územního plánu Zábřeh (k návrhu téže navrhovatelky jako v nynější věci). Důvody návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v tehdejší věci se v podstatě shodují s důvody uplatněnými v nynějším řízení. Nejvyšší správní soud v tehdy projednávané věci usnesením ze dne 31. 10. 2022, č. j. 3 As 368/2021 - 81, rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal důvod se od závěrů výše uvedeného usnesení odchýlit, a proto z něj v nyní posuzované věci vychází.

[14] Podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Ustanovení § 73 s. ř. s. sice upravuje rozhodování o návrhu na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, a jak již zdejší soud v minulosti dovodil, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části schází zákonný podklad pro jeho aplikaci (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2010, č. j. 9 Ao 4/2010 - 20). V řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části však takový zákonný podklad představuje citovaný § 107 odst. 1 s. ř. s. Z povahy věci pak možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti připadá v úvahu právě v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí, kterým krajský soud vyhověl (byť jen částečně) návrhu a napadené opatření obecné povahy nebo jeho část zrušil. Případný odkladný účinek přiznaný kasační

pokračování

stížnosti totiž bude působit vůči rozhodnutí krajského soudu, tj. zamezí důsledkům zrušujícího rozsudku krajského soudu po dobu řízení o kasační stížnosti.

[15] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[16] Návrhy stěžovatelů podmínky podle § 73 odst. 2 s. ř. s. splňují. Stěžovatelé odůvodnili návrhy na přiznání odkladného účinku především tím, že v důsledku zrušení části změny č. 4 územního plánu hrozí, že navrhovatelce bude umožněno změnit účel užívání stavby, kterou vlastní. Navrhovatelkou zamýšlený nový účel by však byl nevhodný z hlediska okolní zástavby a koncepce rozvoje území obce, vedl by k omezení kulturních a společenských aktivit provozovaných v nemovitosti ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) a ke snížení kvality života a bydlení v sousedních nemovitostech. Hrozící újma tedy primárně spočívá v nastolení právního stavu, který by stěžovatelé mohli jen obtížně zvrátit. Za účinnosti změny č. 4 územního plánu přitom zamýšlená změna účelu užívání nebyla v daném území přípustná. Popsaný záměr navrhovatelky není jen hypotetický, neboť řízení o povolení změny účelu užívání stavby již probíhá; stavební úřad změnu užívání stavby povolil (před nabytím účinnosti změny č. 4 územního plánu) a nyní je vedeno řízení o odvolání osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) proti tomuto rozhodnutí.

[17] Jestliže by Nejvyšší správní soud nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek, hrozil by vznik újmy spočívající v nevratné změně v území. Taková újma je nepochybně větší než újma hrozící navrhovatelce, tedy újma v podobě zdržení rozhodnutí o žádosti o povolení změny užívání její stavby (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2024, č. j. 6 As 359/2023 - 27, či ze dne 19. 1. 2016, č. j. 8 As 152/2015 - 64).

[18] Judikatura Nejvyššího správního soudu, na niž odkazovala navrhovatelka ve svých vyjádřeních, není přílehavá. Co se týče usnesení ze dne 27. 10. 2009, č. j. 8 As 56/2009 - 92, a ze dne 17. 4. 2013, č. j. 3 As 1/2013 - 38, v tehdy projednávaných věcech nebylo (oproti nynější věci) vedeno konkrétní řízení, na něž by tehdejší stěžovatelé odkazovali s tím, že rozhodnutím v tomto řízení by došlo k nevratné změně. V usnesení ze dne 17. 3. 2021, č. j. 1 As 32/2021 - 53, se pak zdejší soud zabýval návrhem na přiznání odkladného účinku v řízení, v němž bylo předmětem přezkumu územní rozhodnutí. Tehdejší stěžovatelé spatřovali potenciální újmu v tom, že než Nejvyšší správní soud rozhodne, může být v návaznosti na územní rozhodnutí (které nebylo správním soudem zrušeno) vydáno stavební povolení. Nejvyšší správní soud nicméně v usnesení č. j. 1 As 32/2021 - 53 vysvětlil, že zrušení nebo změna územního rozhodnutí může být zohledněna i v řízení o přezkumu stavebního povolení, přestože ke zrušení nebo změně územního rozhodnutí došlo až po vydání stavebního povolení.

[19] Nejvyšší správní soud tedy nyní dospěl k závěru, že újma hrozící stěžovatelům je nepoměrně větší než újma, jež by přiznáním odkladného účinku vznikla navrhovatelce. První podmínka pro přiznání odkladného účinku je proto splněna.

[20] Přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Navrhovatelka tvrdí, že změnou č. 4 územního plánu došlo k zásahu do veřejného zájmu na předvídatelném územním rozvoji a přiznáním odkladného účinku bude zásah do tohoto veřejného zájmu prodloužen. Otázka zákonnosti změny č. 4 územního plánu však může být řešena teprve v rozhodnutí o věci samé, a nikoli při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Samotné přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem přitom do veřejného zájmu na předvídatelném územním rozvoji nezasáhne. I druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku je tedy splněna.

[21] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v případě návrhů odpůrce i osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV) jsou podmínky pro přiznání odkladného účinku jejich kasačním stížnostem podle § 107 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny, a proto přiznal kasačním stížnostem odkladný účinek. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

[22] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“); poplatková povinnost stíhá každého ze stěžovatelů samostatně. Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h), ve spojení s § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023 - 21, č. 4616/2024 Sb. NSS)]. Nejvyšší správní soud proto výroky II. a III. tohoto usnesení uložil každé z osob zúčastněných na řízení XIII) a XIV), jakož i odpůrci povinnost soudní poplatek zaplatit. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[23] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 - 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1210422925
- ve shora uvedené věci je stanovena povinnost zaplatit soudní poplatek více účastníkům řízení; **závazný specifický symbol** je pro osobu zúčastněnou na řízení XIII): 1, pro osobu zúčastněnou na řízení XIV): 2 a pro odpůrce: 3.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. ledna 2026

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu